

Stanisław Pazda

Wołów - Piotroniowice, pow. Wołów

Informator Archeologiczny : badania 2, 89-90

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

łagodnym wzniesieniu, obok zabudowań ob. Tadeusza Słomianego. Badaniami objęto teren o powierzchni ok. 2 arów, gdzie w czasie różnych prac ziemnych zniszczono 3 groby szkieletowe /ustalono, że były to dwa groby z I okresu brązu i jeden wczesnośredniowieczny/.

Odsłonięto dziewięć grobów jamowych, płaskich. Stwierdzono, że obok grobów z I okresu brązu na cmentarzysku występują również groby wczesnego średniowiecza /na głęb. 25 - 35 cm/ bez żadnego wyposażenia.

Interesujące nas groby wczesnobrązowe występowały na głęb. 60 - 100 cm. Zmarli ułożeni byli w pozycji skurczonej i w zależności od płci na prawym lub lewym boku /mężczyźni na prawym, kobiety na lewym/. Groby pozbawione były ceramiki co utrudnia ustalenie ich przynależności kulturowej. Wyposażenie składało się z drobnych narzędzi krzemiennych oraz ozdób z kości i miedzi, między innymi charakterystycznych zwłaszcza w kształcie wiersbowatego liścia oraz tarcz - medalionów kościanych.

Przebadano najbardziej zagrożoną część cmentarzyska. Jego pozostała część znajduje się prawdopodobnie pod zabudowaniami gospodarzami i podwórsem zagrody ob. Słomianego. Nie ma więc obecnie możliwości przeprowadzenia dalszych badań.

WOŁÓW-PIOTRONIOWICE,

pow. Wołów

Katedra Archeologii

Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził Stanisław Pasda. Finansował

Uniwersytet Wrocławski. Trzeci sezon badań.

Osada wielokulturowa z IV - V okresu epoki brązu /kultura łużycka/, z okresu halstackiego /kultura przeworska/ i z okresu wczesnego średniowiecza.

Tegoroczny wykop, o powierzchni ok. 2 arów, łączy się bezpośrednio z terenem wykopu z roku 1967, stanowiąc jego poszerzenie. Na przebadanym obszarze odkryto obiekty nieruchome kultury łużyckiej z IV - V okresu epoki brązu, kultury przeworskiej z IV w.n.e. oraz z okresu wczesnośredniowiecznego. Warstwa kulturowa залегаjąca na terenie wykopu zawierała głównie przemieszane sabytki ruchome kultur łużyckiej i przeworskiej i znikomą ilość materiałów wczesnośredniowiecznych.

Obiekty kultury łużyckiej to przeważnie niewielkie jamy o średnicy nie przekraczającej 1 m. Występowały w poziomie warstwy humusu pierwotnego i w calcu i zawierały ceramikę /m.in. płaskie krążki z otworem w środku/. W jednej z jam, z częściowo zachowaną konstrukcją kamienną, znaleziono obok polepy i śladów spalenizny, 2 fragmenty naczynia glinianego z przywartą od strony wewnętrznej warstewką spatynowanego brązu. Jama może być związana z produkcją metalurgiczną.

Z obiektów kultury przeworskiej na uwagę zasługuje płytki piec jednokomorowy ze ściankami paleniska zbudowanymi z dużych kamieni polnych. Ponadto odkryto kilka palenisk.

Na okres wczesnośredniowieczny datujemy dwa dobrze zachowane piece hutnicze z kanałami dmuchowymi, które łączą się najprawdopodobniej ze znalezionymi /1967/ na tym stanowisku kilkoma fragmentami dysz glinianych. W pobliżu pieców odsłonięto płaskie bruki złożone z kamieni i brył żużła. Można je również wiązać z produkcją hutniczą.

Nie planujemy kontynuacji badań tego stanowiska w najbliższych latach.